Kapitel 5, vers 2: Hjälp varandra

”…Och hjälp varandra i rättfärdighet och gudsfruktan, men hjälp inte varandra i synd och överträdelse. Och frukta Gud; Hans straff är sannerligen strängt.”

Dessa centrala ord är de två sista meningarna i den andra versen av kapitel fem i Koranen, *al-Mā’idah* (Det dukade bordet). Det är ett av tre kapitel i Koranen som behandlar Jesu och hans mor Marias liv utförligt. Det uppenbarades i Medina när muslimerna inte längre var en förföljd minoritet, utan en etablerad gemenskap med Profeten Muḥammad – må Guds nåd och välsignelser vara över honom – som deras ledare.

I den första versen och den första delen av denna vers talar Gud om kontrakt: om att uppfylla kontrakt och den sociala rättvisa som är inbyggd i avtal och bindande överenskommelser. Alla våra handlingar är knutna till avtal vi ingått.

- Vi är bundna av våra skyldigheter gentemot Gud och islam: vi ber, fastar och ger allmosa.
- Vi är också bundna av världsliga avtal, så kallade sociala kontrakt: våra relationer med institutioner som stat, banker och skolor, och vårt moraliska och respektfulla beteende mot andra.
  Exempel: vi upprätthåller goda grannrelationer, vi lämnar vår plats på bussen till äldre eller funktionshindrade.

I vers två uppmanar Gud de troende att inte vanhelga Hans symboler och tecken. Detta kan förstås som att när en muslim finner något i en icke-muslims tro eller praxis som uttrycker hängivenhet till den Ende Guden, bör han visa respekt för det.
Detta visar att vi är bundna av regler för beteende som gör det möjligt att leva i stabila och blomstrande samhällen. De två sista meningarna instruerar oss hur vi ska uppfylla våra sociala kontrakt och våra avtal med Gud.

I Medina införde Gud religiösa lagar och regler för moral och rättfärdighet. I dessa två korta meningar får muslimerna veta att de ska hjälpa varandra att vara rättfärdiga och gudfruktiga,

men inte hjälpa eller uppmuntra varandra till synd eller överträdelser av Guds gränser. De påminns också om att olydnad mot Gud leder till strängt straff.

När Gud skapade människan hedrade Han henne och gav henne stora ansvar. Människan är jordens förvaltare och skyldig att utföra Guds befallningar.

- De troende uppmanas särskilt att påbjuda det goda och förbjuda det onda.
- Detta tema återkommer ofta i Koranen, och här påminns vi om att hjälpa varandra att vara gudfruktiga och undvika synd.
  Gud definierar tydligt de områden där vi ska hjälpa varandra och de områden där vi inte ska göra det.

Gud specificerar inte vem vi ska hjälpa, eftersom Han menar att vi ska hjälpa alla människor, oavsett religion, ras eller etnicitet.

- Samarbetet ska inte begränsas till dem av samma tro.
- Vi ska inte heller samarbeta i synd bara för att det är våra trosfränder.
  Versen är formulerad så att den omfattar varje tänkbar rättfärdig handling. Gud vill att vi ska hjälpa varandra på alla sätt som inte innebär synd eller överträdelse.

Profetens förklaringar

Profeten Muhammad frid vare över honom förklarade samarbete mer i detalj:

- ”…Att åstadkomma en rättvis försoning mellan två motstående parter är välgörenhet; att hjälpa någon att sätta sig på sitt djur eller lasta sin packning på djuret är också välgörenhet…” **[Återberättad av al-Bukhari & Muslim]**
- ”Gud uppfyller behoven hos den som uppfyller sin broders behov. Gud kommer att lätta en svårighet på Domedagen för den som underlättar en svårighet för sin broder.” **[Återberättad av al-Bukhari & Muslim]**

- ”Den som vägleder någon till en god handling får samma belöning som den som utför den goda handlingen.” **[Återberättad av Muslim]**
- ”Om någon kallar andra till rätt vägledning, får han samma belöning som de som följer honom (i rättfärdighet), utan att deras belöning minskas på något sätt.” **[Återberättad av Muslim]**

Att handla rättfärdigt och uppmuntra andra till detsamma ger inre frid och tillfredsställelse.

- Att hålla fast vid en fast uppsättning trosföreställningar och handlingar gör livet balanserat och tryggt.
- Att vara medveten om Gud i varje steg är en belöning i sig.
- När vi samarbetar i rättfärdighet och hjälper andra att känna glädjen i att lyda Gud, ger vi oss själva extra belöningar.

Att samarbeta i synd eller överträda Guds gränser leder till hjärtesorg och rädsla.

- Vi berövar oss själva trygghet och blir sårbara för hopplöshet och värdelöshet.
- Den som uppmuntrar andra till synd får samma straff som de som begår synden. Profeten sade:
    - ”Om någon inbjuder andra att överträda, blir hans synd densamma som synden hos dem som följde honom i syndfullhet.” **[Återberättad av Muslim]**

Syndens konsekvenser sprider sig som ringar på vattnet. Våra handlingar kan förhärda hjärtat och minska den fruktan och sorg vi annars skulle känna när vi överträder Guds gränser. Detta påverkar gemenskapen negativt och kan till och med leda till att människor börjar hjälpa varandra i synd.

Trots denna negativitet finns alltid en väg tillbaka. Att samarbeta i rättfärdighet och gudsfruktan är ett enkelt sätt att ändra riktning och till och med vända de negativa

effekterna av synd i samhället.
Även om vi påminns i slutet av versen om att Guds straff är strängt, vet vi att dörren till ånger och förlåtelse alltid står öppen.

«KORANEN HEDRAR PROFETEN

EN FILOSOFISK SYN PÅ KORANENS UNIKHET»